

Ο Αστρολόγος, μια εξομολόγηση ... εκ βαθέων

Ανδρέας Σπύρου

Γυμνάσιο Λινόπετρας

Τμήμα Α8

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:

Αγγέλω Θεοδοσίου

Διαβάζοντας τον μύθο του Αισώπου «ο Αστρολόγος», «άστρα» έλαμψαν στο μυαλό μου. Φαντάστηκα έναν άνθρωπο παράξενα ντυμένο και βυθισμένο σε έναν εντελώς δικό του κόσμο, κάτι που μου φάνηκε αρκετά αστείο στην αρχή. Όταν όμως άρχισα να τον ζωγραφίζω, κατάλαβα ότι αυτός ο άνθρωπος ένιωθε αδικημένος που ήταν αναγκασμένος να

ζει στη γη και πίστευε ότι στο αχανές διάστημα τού ανοίγονταν άλλοι, καλύτεροι κόσμοι. Με τον τρόπο του και την αφοσίωση του στην παρατήρηση των ουράνιων σωμάτων υποτιμούσε κάθε τι γήινο. Έτσι, λοιπόν, κατέληξε να ζει μόνο σε κόσμο φανταστικό, μέχρι και να ονειρεύεται ότι αξιώθηκε να φτάσει και να υψώσει σημαία, σαν άλλος Νηλ Αρμστرونγκ, όχι στο φεγγάρι αλλά στον Άρη, μιας και αυτές τις μέρες η αποστολή της ΝΑΣΑ στον Άρη ήταν τόσο επίκαιρη.

Δυστυχώς, όμως, για τον φαντασμένο και ονειροπόλο Αστρολόγο που κοίταζε μόνο τα άστρα και τα ουράνια σώματα, τα πράγματα στη γη δεν πήγαν και τόσο καλά, αφού σκόνταψε και έπεσε σε ένα πηγάδι. Την απογοήτευση που ένιωθε για το πάθημά του έκανε χειρότερη η ειρωνική διαπίστωση ενός περαστικού που του είπε ότι τόσο πολύ απορροφήθηκε από αυτά που έβλεπε στον ουρανό που δεν του έμεινε μυαλό για να προσέξει αυτά που βρίσκονται στη γη. Τότε φαντάστηκα τον Αστρολόγο μέσα στο πηγάδι να καταλήγει σε ένα «δίδαγμα» από το πάθημά του.

Σκεπτόμενος όλα αυτά, η ιστορία άρχισε να σχηματίζεται στο μυαλό μου με τη μορφή στίχων που με τη χρήση κάποιων λέξεων με καταλήξεις από τα αρχαία ελληνικά, έτσι ώστε να θυμίζουν την καθαρεύουσα, τόνιζαν κατά κάποιο τρόπο την υπεροψία του ήρωα και τον έκαναν κωμικό. Εξάλλου, ο ήρωας μοιάζει σε πολλά σημεία με τον σύγχρονο άνθρωπο που βυθισμένος στα δικά του προβλήματα, στον δικό του κόσμο, αδιαφορεί για ό,τι συμβαίνει γύρω του, γιατί δεν θεωρεί ότι τον αφορά προσωπικά.

Οι στίχοι, που συνοδεύουν την εικονογράφηση, μοιάζουν σαν εξομολόγηση του Αστρολόγου, εκ βαθέων, δηλαδή και από τον πάτο του πηγαδιού και από τα βάθη της ψυχής του:

Κατηγορία Α': Κωμικογράφημα

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ

Μια νύχτα εσηκώθηκα
πολύ αλαφιασμένος
άστρα καινούρια για να βρω
μακριά απ' αυτό το μέρος

Περπάταγα και κοίταζα
ψηλά εις τας νεφέλας
και τους πλανήτας τους καινούς
πέρα απ' αυτή τη σφαίρα

Και τα μυαλά μου πέταγαν
εις μακρινούς αιθέρας
στον Άρη φανταζόμουνα
πως ύψωνα σημαία.

Και όπως από τη χαρά
πετούσα στα ουράνια...
εβρέθηκα από τα ψηλά
σε μια βαθιά χαράδρα

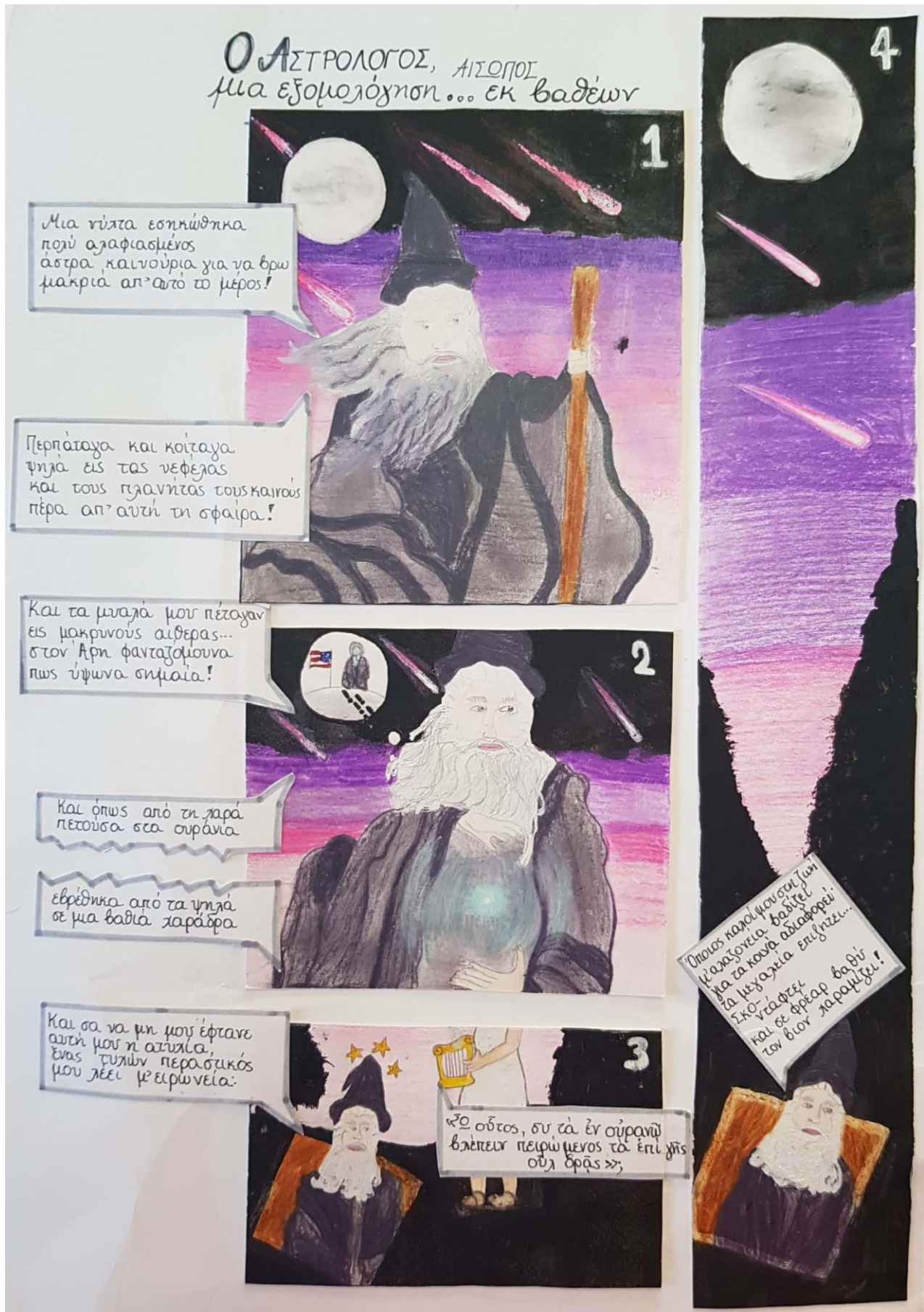
Και σα να μη μου έφτανε
αυτή μου η ατυχία,
ένας τυχών περαστικός
μου λέει μ' ειρωνεία
«Ὡ οὐτος, σὺ τὰ ἐν οὐρανῶ βλέπειν πειρώμενος
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς οὐχ ὄραῖς;»

Ὅποιος καλοί μου στη ζωή
Μ' αλαζονεία βαδίζει
Για τα κοινά αδιαφορεί,
Τα μεγαλεία επιζητεί
Σκοντάφτει και σε φρέαρ βαθύ
Τον βίον χαραμίζει

Κατηγορία Α': Κωμικογράφημα

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ

Κατηγορία Α': Κωμικογράφημα

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ

Πηγή:**Αἴσωπος, Ἀστρολόγος, μετάφρ. Ι.Μ. Κωνσταντάκος**

ἀστρολόγος ἐξιὼν ἐκάστοτε ἐσπέρας ἔθος εἶχε τοὺς ἀστέρας ἐπισκοπεῖσθαι. καὶ δήποτε περιωὴν εἰς τὸ προάστειον καὶ τὸν νοῦν ὄλον ἔχων πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔλαθε καταπεσὼν εἰς φρέαρ. ὀδυρομένου δὲ αὐτοῦ καὶ βοῶντος παριῶν τις ὡς ἤκουσε τῶν στεναγμῶν, προσελθὼν καὶ μαθὼν τὰ συμβεβηκότα ἔφη πρὸς αὐτόν· «ᾧ οὗτος, σὺ τὰ ἐν οὐρανῶ βλέπεις πειρώμενος τὰ ἐπὶ τῆς γῆς οὐχ ὀράς;»

τούτῳ τῶ λόγῳ χρήσαιτο ἂν τις πρὸς ἐκείνους τῶν ἀνθρώπων, οἱ παραδόξως ἀλαζονεύοντες οὐδὲ τὰ κοινὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτελεῖν δύνανται.

Ἦταν ἓνας αστρονόμος που εἶχε συνήθεια νὰ βγαίνει ἔξω κάθε βράδυ καὶ νὰ παρατηρεῖ τὰ ἀστέρια. Μια φορὰ, λοιπόν, ἐκεῖ που τριγυρνοῦσε στα περὶχωρα τῆς πόλης με τὴν προσοχὴ του στραμμένη ἐξ ολοκλήρου πρὸς τὸν οὐρανὸ, δὲν εἶδε τὸ πηγᾶδι μπροστά του καὶ ἔπεσε κατευθεῖαν μέσα. Ἐβαλε τότε τις φωνές καὶ βογκοῦσε, μέχρι που κάποιος περαστικός ἀκούσε τὰ κλάματά του καὶ πλησίασε. Ὄταν ὅμως ἔμαθε τί εἶχε συμβεῖ, ὁ διαβάτης φώναξε στὸν πεσμένο αστρονόμο: «Καλά, μπουμπούνας εἶσαι; Τόσο πια ἀπορροφήθηκες νὰ κοιτάζεις τὰ οὐράνια, που δὲν σου ἔκοψε νὰ προσέξεις λίγο καὶ τὴ γῆ ἐδῶ κάτω;».

Αὐτός ὁ μῦθος εἶναι πρόσφορος γιὰ ὀρισμένο εἶδος ἀνθρώπων: Ἐκείνους που ἀραδιάζουν τις πιο ἐξωφρενικές ἀμπελοφιλοσοφίες, ἐνῶ δὲν εἶναι ικανοὶ νὰ φέρουν σε πέρας οὔτε καν τις κοινές ἀνθρώπινες δουλειές.

